

“Mutasım’sız Doğu Türkistan!

Bugün, Çin Hükümeti kuvvetleri ve bu kuvvetlerce desteklenen “Han” çetelerinin yürüttüğü Doğu Türkistan’daki Müslümanlara yönelik vahşî saldırılarının altıncı günü olan 10.07.2009 Cuma günüdür. Zira yaklaşık iki yüz Müslüman katledilmiş ve yüzlercesi yaralanmıştır... Ardından otoritenin Cuma salâtını engellemesiyle Müslümanlara yönelik düşmanlık zirveye ulaşmıştır. Zira Çin Hükümeti, gerçek ismi olan “Doğu Türkistan” ismini kullanmak yerine Şıncan olarak isimlendirdiği bölgenin Başkenti Urumçi’deki merkez camisini kapatmıştır. Öyle ki bu bölge, hicrî birinci ve miladî sekizinci asrın başlarında Müslümanların fethettiği Orta Asya ülkeleriyle birlikte “Türkistan’ı” oluşturmaktadır... Daha sonra Çin, geçen asrın ortasında, yani miladî “1949’da” burayı kuvvet yoluyla ele geçirmiştir.

Ey Müslümanlar!

Çin ve Çin’in dışındaki ülkeleri, Müslümanların beldelerini işgal etmeye cüret ettiren şey nedir? Çin ve Çin’in dışındaki ülkeleri, Müslümanlara zulmetmeye ve kanlı vahşî saldırılarda bulunmaya cüret ettiren şey nedir? Müslümanları, her günahkâr zorbacının tepesine çullandığı bizzat “en zayıf” nokta kılan şey nedir? Müslümanları, her tamahkârın bir yağması ve herkesin kolayca sırtına bindiği bir bineği kılan şey nedir? Sadece İslâm topraklarında gerçekleşen yaşlıların, kadınların ve çocukların akan masum kanlarını, yakınıni kaybedenlerin ve yetimlerin çığlıklarını, fırkacılığı, parçalanmışlığı, dostun ve düşmanın tahakkümünü seyretmeye iten şey nedir? Sonra Müslümanları fakr-u zaruret içinde bırakan şey nedir? Oysa onların beldeleri, birer servet ve enerji beldesidir!

Ey Müslümanlar!

“Aklı olan veya hazır bulunup kulak veren herkes.” [Kâf 37]] bilir ki tek bir sebebin dışında bunun başka bir sebebi yoktur:

Müslümanlar, işlerini güden ve nasihatiyle onları kuşatan çobanlarını kaybettiler,

Müslümanlar, Salavâtullahi ve Selâmehü Aleyhi’nin buyurduğu gibi kendisiyle korunulan ve arkasında savaşılan İmâmlarını/Halîfelerini kaybettiler:

“İmâm ancak bir kalkandır. Onun arkasında savaşıılır ve onunla korunulur.” [Müslim, tahric etti]

Müslümanlar, İslâm’ın şerefini koruyan ve geçitlerin bekçiliğini yapan Râşidî Halîfe’yi kaybettiler,

Müslümanlar, çığlık atanların çığlıklarına, mazlumların nidasına ve ezilmişlerin feryatlarına icabet eden Mutasım’ı kaybettiler!

Bugün Müslümanlar, bir buçuk milyarın üzerinde oldukları halde Allah’ın indirdikleriyle hükmeden ve Allah yolunda cihat eden bir devletten yoksundurlar. Dahası yöneticileri, İslâm’ın dışında her şeyle hükmetmekte ve Allah’ın, Rasûlü’nün ve mü’minlerin düşmanları dışında her şeyle savaşmaktadırlar. Doğu Türkistan’da yaşananları görüp işittikleri halde, onlara yardım etmek için harekete geçmemektedirler. Bilakis onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler ve akletmezler de. Yolca onların misali, bir ceviz kabuğunu dahi doldurmayacak laflar ettiği halde iyi bir şey yaptığını sanan kimse gibidirler.

Böylece Müslümanlar, yöneticileri sayesinde sayıca çok ve ağırlık olarak hafif olan selin köpüğü gibi oldular. Zira Salavâtullahi ve Selâmehü Aleyhi’nin şu kavli onlar üzerine tecelli etti:

“Bilakis siz o zaman çok olursunuz, velâkin selin

köpüğü gibi köpükler (ağırlığında) olursunuz ki Allah, düşmanlarınızın kalplerinden sizin heybetinizi çıkaracak ve sizin kalplerinize de Vehn sokacaktır.” Birisi dedi ki: “Ey Allah’ın Rasûlü! Vehn de nedir?” Dedi ki: “Hayatı sevmek ve ölümü kerih görmektir.” [Ebû Dâvud, rivayet etti]

Ey Müslümanlar!

Müslüman Komutan Kuteybe İbn-u Müslim Behlulî, Türkistan’ı iki parça olarak fethetmiştir: Batısı olan “Orta Asya’nın” iki büyük şehri “Buhara ve Semerkand’ı”, H. 94 senesinde fethetmiş, ardından bugün Çin’in “Şincan” olarak isimlendirdiği Doğu Türkistan’ın o zamanki başkenti olan “Kaşgar’a” varıncaya kadar Doğuya yönelmiştir. H. 95 senesinde buranın fethini tamamlamış, ardından da Çin’in topraklarına ayak basmaya yemin ederek ordusuyla Çin kapılarına dayanmıştır. Bunun üzerine Çin’i bir korku ve panik kaplamış ve kendisine cizye ödemek ve yemininden vazgeçmesi için ayak basacağı biraz toprak göndermek üzere müzakere etmek amacıyla komutan Müslim’e haber göndermiştir... İşte İslâm ve Müslümanların izzeti böyleydi! Müslümanlar, Rableriyle izzetli, dinleriyle güçlü ve İslâm ile Müslümanların şerrini isteyen hiçbir kimsenin dokunmaya, hatta yaklaştırmaya dahi cüret edemeyeceği yüksek bir kale ve engelleyici bir duvar idiler.

Ey Müslümanlar!

Dünyanın dört bir yanında karşılaştığınız şeyler, gidişatınız ve akibetiniz hakkında tedebbür ve tefekkür etmeniz için yeterlidir. Yoksa Allah’ın şu kavline müstahak olursunuz:

“Onlar her sene bir kez yahut iki kez imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da ne tevbe ediyorlar ne de ibret alıyorlar!” [et-Tevbe 126]

Hizb-ut Tahrir, Hilâfetin kurulması için kendisine nusret verilmesi amacıyla sizleri ciddi çalışmaya davet etmektedir ki böylece Ümmet, insanlar için çıkartılmış en hayırlı bir Ümmete ve devlet de dünyanın birinci devletine geri dönsün de İslâm ve Müslümanlara uzanan boyunları koparsın ve onlara kötülükle uzanan elleri kurutsun... İşte o zaman, hem Türkistan, hem de diğer İslâm topraklarının çılgınlıklarına icabet edecek ve onlara zulmedenlerden intikam alacak bir Mutasım’ı olacak ve yeryüzü yeniden Hilâfetin nûruyla aydınlanacaktır.

“İşte o gün, mü’minler de Allah’ın zaferiyle ferahlayacaklardır. Allah dilediğine zafer verir. O, ‘Azîz’dir, Rahîm’dir.” [er-Rûm 4-5]

Hizb-ut Tahrir

H. 17 Receb 1430
M. 10 Temmuz 2009

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org